

Jon Hestoy og heimsmetið:

Pína, pínutablettir og hvørvisjónir — men heimsmetið varð sett

Í hesum práti greiður Jon Hestoy frá metsvimjingini. Hann greiður frá hvussu tungt hetta var. Hvussu hann varð plágaður av pínu og tí mátti nýta pínutablettir. Hvussu hann varð ørkymlaður av hvørvisjónum, men eisini um hvussu væl stuðlaður hann varð av áskoðarunum.

Eisini greiðir Jon frá, at stóri dreymur hansara er at svimja úr Skúvoy til Suðuroyar

— Eg »pressaði« meg sjálvan langt út yvir tað, ið eg nakrantíð helt, at eg megnaði. At endanum var bert talan um vilja og trekleika.

Soleiðis málber Jon Hestoy, ið nú hevur sett heimsmet í 24 tíma svimjing, seg tá tíðindablaðið Sosialurin tosaði við hann hevði sett metið.

— Eg má siga, at í veruleikanum visti eg ikki hvat tað var, ið eg var farin í holt við. Ein skal aldrin siga aldrin, sigur orðspælið, men eitt er vist, og tað er at tað verður

long tíð aðrenn eg geri eina tilika roynd aftur.

— Roynd min byrjaði annars sera væl, greiður Jon frá. Tá eg hevði svomið 40 km. var eg 3 min. framman fyri ta tíðarætlan, ið vit frammanundan høvdu lagt, men so fór at gangast illa. Eg hevði longu tá eg bert hevði svomið umleið 30 km. fingið ilt í albogarnar og herðarnar, og sum tíðin leið gjørdist pinan bara verri og verri. Í veruleikanum svam eg »uppá« pínutablettir teir seinastu 40—50 km.

— Hetta ávirkaði sjálvsagt svimjing mína, og tá eg hevði svomið 60 km. var eg 16 min. aftan fyri tíðarætlanina. Við 70 km. var tíðarmunurin øktur til 29 min. og nú gekk bert seinni og seinni. Tá eg hevði svomið 80 km. var eg 1 tíma og 2 min. aftan fyri lögdu tíðarætlanina,

og hvørt svimjitalak var ein pinsla.

Men eg vildi klára at svimja í 24 tímar.

Hvørvisjónir

Og tá eg fekk at vita, at eg hevði sligið metið, var eg eisini útløgvaður. Tann seinasta kilometurin — tann, ið eg svam longur enn fyrra metið — svam eg bert í stuttum teinum.

Eg svam 50—100 m., hvíldi meg og drakk sukurvatn, svam 50 m. afturat, drakk sukurvatn, svam 50 m. o.s.fr. Soleiðis helt eg á til teir 24 tímar vóru farnir.

— Er annars nakað, ið tú minnst serstakliga væl aftur frá hesi metroynd tini?

— Tað er so nógv ein minnst aftur, nú ein dagur er liðin síðani ein kom upp aftur úr hylinum; bæði av góðum og ringum.

So hevur ein foroy-skur ítróttarmaður sett heimsmet.

Hetta varð veruleiki tá Jon Hestoy leygardagin seinna-part kom upp úr hylinum í Gellerupholli í Aarhus. Hann hevði tá svomið í 24 tímar, og hevði hann svomið 1002 m. longur enn gamla metið, ið ein spaniamaður settið fyrri bert einum mánað síðani.

Nýggja metið er 89 km. og 174 m.

Sum eg segði fyrr, so gjørdist tað serstakliga ringt at svimja orsaka av pinuni í albógvunum og akslunum, men mitt sum eg svam, fekk eg eisini sálárligar trupulleikar.

— Sálárligar trupulleikar?

— Ja, sálárligar trupulleikar á tann hátt, at eg byrjaði at siggja hvørvisjónir — fekk »hallusinasjónir«. Eg minnst, at eg einaferð gyklaði mær, at eg var staddur í onkrum eysturlandi og allar pinslur minar bert vóru

— Stóri dreymur mín er at svimja úr Skúvoy til Suðuroyar, og honum sleppi eg ikki so leiingi eg livið

liðir í einari upptøku-roynd, ið eg var farin í holt við, fyrri at gerast limur í onkrum loyniligum felagskapi.

Men tibetur hvurvu hesar hvørvisjónir aftur, og eg var so aftur »bert« órógvður av líkamligu pinuni.

— Men tú minnst eisini metroyndina aftur sum nakað gott?

Avgjørt! Serstakliga minnst eg tann stuðulin, ið nógvu áskoðararnir gövu mær. Í hesar 24 tímar vóru nógv, ið høvdu leita sær inn í hollina at hyggja at, og øll royndu tey at eggja meg onkursvegna.

Millum annað minnst eg ein fimta flokk úr einum skúla her í Aarhus-umráðnum. Tey høvdu gjørt eitt stórt uppslag — eina stóra plakat — har tey høvdu skriva ymiskt eggjandi a. og ymsar staðir á hesum uppslagið høvdu tey so tekna og klistra m.a. lundar og feroysk flogg. Og tað sum eg haldi vera tað góða, stuttliga um tú vil, er at eg als ikki kendi nakað av hesum skúlabørnum. Men tey stuðlaðu meg so, so gott tey nú megnaðu.

Eisini fekk eg heilsan frá »Færo-venner í Egá«,

har eg bert kendi eina navnið, nevnliga Kent Falkenvig, sum starvaðist sum fótboldsvenjari hjá TB fyri nokrum árum síðani.

Tað er tilíkt, ið fløvar og hjálpur einum at berjast móti sær sjálvum — og at enda vinna á sær sjálvum.

Misti fyra kg.

— Tú er eymur og móður. Høvdur metsvimjingin eisini ávirkað teg á annan hátt?

Ja, í hvussu er líkamliga. Tá eg byrjaði at svimja friggjadagin, vigaði eg 84 kg., men í dag vigaði eg 80 kg. Men hetta er avgjørt ikki nakar klænkisáttur, ið eg vil mæla fólki at rovna, flennur Jon.

— Tað logna er, at tá eg kom upp úr hylinum leygardag seinna-part, vigaði eg 83 kg., men tá eg vaknaði í morgun, hevði eg mist try kg. afturat og vigaði »bert« 80 kg.

— Vaknaði. Uttan iva for tú beint heim í song, tá tú kom upp aftur úr hylinum?

— Frammanundan hevði eg sagt mær sjálvum, hvussu tað vildi kennast at koma úr aftur hylinum og vita, at ein hevði sett heimsmet.

